

متن پرسش

سرور گرامی با اهدای سلام و دعای خیر: بنده با آثار شما استاد گرامی زندگی می‌کنم. یک عرضی داشتم. یک بار که توفیق داشتم خدمتتان رسیدم در خصوص رفتن به سوریه و دفاع از حرم حضرت زینب (س) و استفاده از این روزنه برای خوب مردن ولی فرمودید ما هنوز وظیفه ایی ندارم. استاد عزیز بنده خیلی به شهید آوینی حسادت می‌کنم که خوب فهمیدن باید چیکار کنند تا خوب بمیرند دنبال چنین حرکتی می‌گردم مثل آوینی. استاد عزیز! من نمی‌خواهم نفله شوم نمی‌خواهم در کشاکش زندگی‌های روزه مره که باید رفت کار کرد بعد حقوقی از شرکت بگیرم و بیایم بخوری می‌ترسم این روزمره گی به دل مردگی منجر شود. دنبال یک راهی ام دنبال یک روزنه ایی که بشود خوب مرد. متنفرم از مردن در بستر. از یک طرف تعهد به خانواده و مسئولیت زندگی از یک طرف آرزوی شهادت داشتن با سر و سامان زندگی کردن جور در نمی‌آید. البته می‌دانم تلاش برای روزی خانواده جهاد در راه خداست بله صد البته، اما آن کجا و این کجا؟ لطفا راهنمایی بفرمایید. استاد عزیز! بنده دنبال اثر گذار بودن خودم در تاریخی که در آن هستم می‌گردم. من نمی‌دانم چه مسولیتی بر دوشم هست. همین که بروم پول در بیاورم و خانواده ام در آسایش باشد. بنده زندگی شما را حفظ حفظ ام شما در مقطعی از زندگی این حس را داشتید و دنبالش را گرفتید و الان در اینجا هستید شخصیتی هستید اثر گذار چرا که به آن دغدغه تان پاسخ دادید من دنبال چنین چیزی هستم. یک کلام نمی‌خواهم نفله بشوم التماس دعا

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: باید در هر تاریخی بر اساس اقتضائات زمانه‌ای که در آن زندگی می‌کنیم، به وظیفه‌ی خود عمل نماییم و بقیه را به خدا واگذاریم که هرچه می‌خواهد پیش بیاورد. با توجه به این امر اگر تشخیص می‌دهید می‌توانید رسالت تاریخی خود را با حضور در سوریه به انجام برسانید، اشکال ندارد در آن فضا قدم بگذارید. موفق باشید